

SHELTER

Marie Julia Bollansée

video installatie, 2007

drieluik 51x270(totale afmeting), 7'29", klank

concept, setting, camera, editing, Marie Julia Bollansée

acteurs Anaïs Bollansée, Peter Willaeyts

Het openingsbeeld is een huis bij daglicht.

Als het avond wordt ziet de toeschouwer een man aankomen bij het (zijn?) huis. Hij gaat binnen en zet zich bij het vuur. Het is aan de toeschouwer om zijn gedachten in te vullen.

De man klimt de trap op; dan merkt de toeschouwer dat hij niet alleen in het huis is. Of vindt hij misschien waarnaar hij lang op zoek is geweest?

De 2 personages zijn onbekend en hebben geen voorgeschiedenis of toekomst.

Ze zijn enkel hier en nu op dezelfde plaats aanwezig.

De plaats is niet nader bepaald, een huis, een cabane, een onderkomen ergens op de wereld.

De tijd is niet bepaald, momenten in het hier en nu tussen dag en schemering.

In SHELTER zijn er beelden en overgangen en evoluties.

Het werk is zo gecomponeerd dat men wordt meegenomen, door de overgangen van de schermen, door de evoluties in de kleuren, door de wandeling naar en in het huis.

De afwezigheid van gegevens en de zwarte leegten, maken ruimte vrij voor het eigen verhaal van de toeschouwer.

SHELTER is het verhaal dat iedereen meermaals in vele versies heeft gehoord. Oude mythologieën (vb Odysseus), religieuze verhalen (vb Mozes), middeleeuwse heldenverhalen (vb Parsival) vertellen over de queeste van de mens en zijn de toeschouwer vertrouwd.

Vertrouwd, ver weg en van lang geleden; maar even goed heel actueel en zich herhalend in ieder mensenleven.

Het verhaal is homeopatisch verdund tot archetypische herkenningspunten, zoals de kunstenaar ze heeft waargenomen.

Door de afwezigheid van gegevens, maar de duidelijkheid van de beelden, en de impact van de video installatie in de ruimte, wordt appèl gedaan op de kijker en zijn eigen verhaal.

SHELTER plaatst een keyframe in de toeschouwer's "human quest". MJB 2007

Met de steun van de Vlaamse Gemeenschap

